

[Ole Vagn Christensen]

alle mener der er så hårdt brug for, også når vi kigger på dagpengereglerne, eller om det er en meget uhensigtsmæssig form, man her har foreslået fra regeringens side.

Det er mange forskellige ændringer, der er tale om. Mange er fornuftige, og vi mener sådan set, at vi kun har grund til at sige, at vi agter at bidrage positivt til lovforslagets hurtige gennemførelse.

Pernille Sams (KF):

Da vores ordfører, hr. Henning Andersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Forslaget minder på nogle punkter om det forslag, lovforslag nr. L 161, som arbejdsministeren har trukket tilbage, men der er foretaget ændringer, som Det Konservative Folkeparti ikke finder heldige.

Det tidligere forslags bestemmelse om, at der fremtidig udelukkende skulle foretages månedlige udbetalinger af dagpenge og efterløn, er i det foreliggende forslag ændret til »mulighed for 14-dages-udbetaling« med den følge, at det tidligere forslags rentebesparelse på 33,9 mio. kr. nu er formindsket til kun 10 mio. kr., og at den administrative lettelse for a-kasserne og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen er væsentlig mindre.

Det Konservative Folkeparti går ind for, at der fastsættes regler for samadministration, men det skal ikke blot være den nuværende praksis, der cementeres. Det risikerer at forplumre det forhold, at det ikke er og fortsat ikke skal være en forudsætning for at være i a-kasse at være medlem af en fagforening.

Disse dele af forslaget kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte. Ligeledes savner vi en klargørelse af reglerne om uddannelsesmuligheder kombineret med at modtage arbejdsløshedsdagpenge. Det er en mangel ved forslaget, at disse ting ikke er med.

De bestemmelser, som forslaget indeholder om Europa-Parlaments-medlemmernes adgang til optagelse i a-kasse, og de forenklede bestemmelser om restancer kan Det Konservative Folkeparti derimod godt støtte.

Helge Sander (V):

Som det allerede er nævnt, har vi her et forslag, der indeholder forskellige dele, og for hovedpartens vedkommende kan Venstre tilslutte

sig dem, men på to områder har jeg bemærkninger at gøre.

Med hensyn til den del, som er en opfølgning af finanslovaftalen, nemlig omlægning af udbetalingsterminer, må vi også undre os lidt over, at vi ikke får den forenkling og de fordele, som lå i kortene på et tidligere tidspunkt. Men her kan vi forstå, at regeringen har ændret det således, at man fortsat kan have 14-dages-udbetalinger med de følger, som det nu engang vil få. Det er vi både overrasket over og ikke helt tilfredse med.

Det andet, der er interessant ved det her forslag, er det, der hedder punkt 3, nemlig præcisering af hjemmelen til at fastsætte nærmere regler for samadministration. Der har jo gennem årene været en del diskussion om det, at fagforeningerne og a-kasserne har til huse de samme steder rent fysisk, og nogle vil nogle gange påstå mere end det. Derfor kan jeg godt sige med det samme, at fra Venstres gruppes side er der meget stor interesse for at dykke ned i de her spørgsmål, ikke mindst fordi man ønsker at fastsætte reglerne i forlængelse af den praksis, der hidtil har været gældende.

Vi føler os ikke så sikre på, at det er betryggende, når vi tænker på, hvor store midler der administreres ad den her vej. Det, der i hvert fald er faldet mig for brystet flere gange, er, at omkostningerne er så kolossalt forskellige for de enkelte kasser. Det er der ikke grund til at bruge megen tid på i dag, men det vil give anledning til en række spørgsmål, som vi glæder os til at få svar på i udvalget.

Dog kan vi sige her, at vi synes, det er rart, at arbejdsministeren har taget det med, sådan at vi nu får mulighed for i Arbejdsmarkedsudvalget og følgelig i lovgivningen at komme ind på et område, hvor jeg tror der er mange der i dag har en række undrende spørgsmål.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Som allerede tidligere nævnt er dette et forslag, der meget minder om lovforslag nr. L 161 fremsat af den tidligere arbejdsminister. Men jeg kan nu godt få øje på, at der i hvert fald er sket nogle forbedringer.

Jeg kan huske, at ved førstebehandlingen var jeg bekymret ved tanken om, at man absolut skulle overgå helt til månedsudbetalinger, for det kunne nogle, især de lavestlønnede, jo godt komme i klemme på. Jeg er meget glad